

„Understøttelse af arbejdsløse.

Der er aabnet Adgang til i *enkelte særlige Tilfælde* at yde Bidrag til Understøttelse af arbejdsløse Personer, som ikke er Medlemmer af Arbejdsledighedskasse.

Saadant Bidrag er betinget af, at Kommunen fatter Beslutning om at yde kontant Understøttelse til arbejdsløse, og at denne Beslutning godkendes af nærværende Departement. Kommunen vil i saa Fald for et begrænset Tidsrum (højst 90 Dage i et Aar) erholde refunderet *en Halvpart* af de udbetalte Understøttelser. Den resterende Udgift bæres af Kommunen.

Det bemærkes, at Statsbidrag ikke kan ventes ydet, hvis *det er muligt at skaffe de arbejdsledige Sysselsættelse ved kommunalt eller offentligt Nødsarbejde*.

Reglerne for Udbetaling af Understøttelserne er følgende:

b. Understøttelsesbeløbet maa for enlige Personer ikke overstige Halvparten og for Personer med Forsørgelsespligt ikke overstige $\frac{3}{4}$ af den gennemsnitlige Løn indenfor vedkommende lediges Arbejdsgren, og maa heller ikke overstige efternævnte Satser:

Enlige Personer	3 Kr.	» Ø. pr. Dag, 18 Kr.	» Ø. pr. Uge
Tillæg for Hustru	1 —	» - - - - 6 —	» - - - -
— - øvrige forsørgede til og med 5	» — 20 - - - -	— 1 — 20 - - - -	— - - - -
Højeste Bidrag bliver saaledes	5 —	» - - - - 30 —	» - - - -

c. Arbejdsledighedsbidrag maa ikke udbetales for de første 6 Dage, efter at Anmeldelsen har fundet Sted“.

Hidtil har kun 10 Kommuner faaet disse Tilskud.

I Juli fremsatte Regeringen Forslag om $\frac{3}{4}$ Statstilskud til kommunale Understøttelser af arbejdsløse Sømænd.

Igangsættelse af Arbejde.

Som det fremgaar af nedenstaaende Uddrag af en Indberetning af 8. Juli 1921 fra Gesandtskabet i Kristiania gør man for Tiden meget i Norge for at sætte offentlige Arbejder i Gang.

Til Kommuners Nødarbejder er i Budgetterminen 1920—21

„medgaaet af Statsmidler ca. 1 Mill. Kr., svarende til ca. 500,000 Arbejdsdage, som altsaa er udført som Nødsarbejde ved Kommunernes Foranstaltning. Den væsentlige Del af dette Beløb falder i Tidsrummet Januar—Juli 1921 (Budgetterminens sidste Halvdel). I de senere Maaneder har 5—6000 Arbejdere været beskæftiget ved Nødsarbejde for Kommunernes Regning.

Ca. 100 af Landets 663 Kommuner har haft saadant Nødsarbejde igang. En Række af disse Kommuner har maattet støttes med billige Laan af Statsmidler for at kunne holde Nødsarbejde gaaende.

Ved Siden heraf er der iværksat Nødsarbejder for Statens Regning — hovedsagelig Vej- og Havneanlæg —, hvorved er beskæftiget 3—4000 Mand med tilsammen ca. 400,000 Arbejdsdage.

Hertil er i Terminen 1920—21 anvendt et samlet Beløb af ca. 5 Mill. Kr.“.

I en Rundskrivelse af 12. April 1921 har Departementet for sociale Sager rettet en indtrængende Henstilling til alle Kommuner (ogsaa Amterne) om snarest og i størst mulig Udstrækning at sætte ny Nødsarbejder i Gang og udvide allerede igangsatte for at skaffe Sysselsættelse til de flest mulige arbejdsløse. „Man maa være forberedt paa, at den indtraadte Stagnation paa Arbejdsmarkedet vil være af varig Natur, og at den kommende Vinter ikke vil blive gunstigere end den nu afsluttede“.

Lige som tidligere er Statens Bidrag 2 Kr. pr. Arbejdsdag. Lønnen ved Nødsarbejderne maa ikke overstige 12 Kr. pr. Dag, jfr. nævnte Rundskrivelse, hvori bl. a. udtales:

„Det bemærkes, at det sædvanlige Bidrag 2 Kr. pr. Dagsværk for Nødsarbejde som udføres for Kommunens Regning, ogsaa kan ventes tilstaaet for kommunale Arbejder, som kommer ind under Begrebet samfundsnyttig Boligbygning, selv om der hertil er ydet Nedskrivningsbidrag af Statsbevillinger til Fremme heraf, naar disse Arbejder udføres som Nødsarbejder, idet de sættes i Værk for at afhjælpe Arbejdsledighed og lønnes med højst 12 Kr. pr. 8 Timers Arbejdsdag. Denne Løn forudsættes heller ikke overskredet for andet Nødsarbejde, hvortil 2-Kronersbidraget er tilstaaet